

Hej, partyzant	おい、パルチザン
Dziadek mówił często: „Hej, partyzant!”, szorstką dłonią gładził umysł mój, odchylenia wieku trzymał w ryzach, nie popuszczał, nawet w czasie snu.	祖父はよく「おい、パルチザン！」と言って、 荒れた手のひらで私の心を撫でて、 年齢を感じさせないほど元気に、 眠っている間でさえも、緩めなかった。
Choć kochali bardzo ojciec, matka, wbrew miłości tężał ślepy lęk, zamiast patrzeć w groźne oczy dziadka, mnie wypełniał jakby wilczy pęd.	父と母は私をととても愛していたが、 愛にもかかわらず、盲目的な恐怖が募り、 祖父の威嚇的な目を見つめる代わりに、 私は狼のような衝動に駆られた。
Odwieczne pytanie jak refren stawiane: „Czy spojrzeć mam prosto w twarz? Czy może zawczasu uciekać do lasu i czekać na lepszy czas?”	永遠の問いが リフレインのように問いかけてくる： 「顔をまっすぐ見るべきだろうか？ それともあらかじめ 森へ逃げ込み より良い時を待つべきだろうか？」
Dziadek mówił często: „Hej, partyzant!”, groził palcem i podnosił głos, nie wiem, czemu on mnie tak nazywał, z czym się jemu kojarzyło to?	祖父はよく「おい、パルチザン！」と言って、 指をさして大声で叫んだが、 なぜ私をそう呼んだのかは分からない、 彼はそれで何を連想したのだろうか？
Myślał, że zabawy moje proste, gdy w ogrodzie uciekałem gąszcz, mają w sobie jakiś głębszy podtekst, że w zaroślach pewnie knują coś.	彼は思った、私の単純な遊びが、 庭の茂みの中に逃げ込んだ時、 何か深い意味があるに違いない、 茂みの中できっと何かを企んでいると。
Odwieczne pytanie jak refren stawiane: „Czy spojrzeć mam prosto w twarz? Czy może zawczasu uciekać do lasu i czekać na lepszy czas?”	永遠の問いが リフレインのように問いかけてくる： 「顔をまっすぐ見るべきだろうか？ それともあらかじめ 森へ逃げ込み より良い時を待つべきだろうか？」
Takie przeznaczenie - partyzantka, wciąż po kątach kryję się jak szczur, niby unik to, a jednak walka...	このような運命 — ゲリラ戦、 今も隅にドブネズミのように潜み、 それを避けているのに、それでも戦いは続く...
Odwieczne pytanie jak refren stawiane: „Czy spojrzeć mam prosto w twarz? Czy może zawczasu uciekać do lasu i czekać na lepszy czas?”	永遠の問いが リフレインのように問いかけてくる： 「顔をまっすぐ見るべきだろうか？ それともあらかじめ 森へ逃げ込み より良い時を待つべきだろうか？」